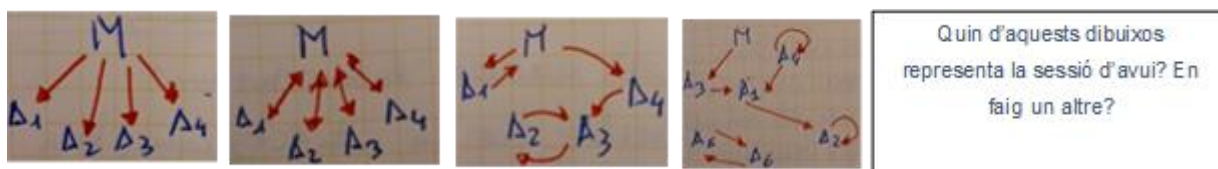

Pistes per a l'avaluació

Si considerem les nenes i els nens d'educació infantil com a nous nens al món de la cultura, les relacions i el coneixement, i donat que els infants fan més el que veuen que allò que els diem, podríem començar per avaluar-nos nosaltres mateixos, els mestres.

Quin model de diàleg oferim? Podem anotar les nostres intervencions o demanar a una companya que ens gravi. Després ho podem mirar amb paciència, sentit crític i bon humor. I encara millor, analitzar-ho amb l'ajut de la mirada de les companyes.

Quin tipus d'interacció promovem a la conversa? Representar amb fletxes les interaccions o preses de paraula que s'han produït al llarg d'una conversa, ens permetrà prendre consciència de com interactuem i quines interaccions entre alumnes afavorim.

Aportem referents comuns que assegurin la comprensió? Conversem tenint davant objectes, mapes, instruments, eines, contes...? Utilitzem dibuixos, artefactes o representacions dels alumnes sobre el tema de conversa?

Com gestionem el sorgiment d'idees contradictòries? Ho deixem passar? Sumem el que diuen, és a dir: tot si val? Ho esbrinem? Iniciem un diàleg argumentant, fins i tot un petita recerca?

Fem retorns per generar sentiment de pertinença i coneixement de grup? Ressaltem les idees dels infants (amb noms i cognoms de l'autoria) cercant que s'adonin que no són els únics que pensen el mateix? O que hi ha altres persones del grup que pensen diferent però aporten alguna cosa? O que aquella persona que passa desapercebuda també aporta bones idees?

Fomentem l'autoregulació dels alumnes? Cal ajudar les nenes i els nens a prendre consciència de la seva participació al grup, de l'evolució i millora del seu discurs i del nivell de la seva implicació.

En aquest sentit, és molt útil **l'avaluació figuro analògica** (Andrés, de Castro, de Puig, Moya i Lucas, 2012), utilitzar símbols que podem ser imatges o objectes i a través d'analogies avaluar situacions d'aprenentatge. Poden ser avaluacions obertes, on cadascú pot interpretar la imatge a la seva manera, o tancades, on prèviament es defineix el significat de cada imatge o objecte.

Vilalta, D. (2021) Pistes per a l'avaluació. *Guix d'infantil*, 109
(monogràfic El diàleg i la conversa a l'aula)

Es important que estigui ben definit el que es vol avaluar. Es poden avaluar: la participació, la claredat d'idees, la relació entre les persones del grup, el que hem après, la profunditat de les discussions,...

I una proposta senzilla d'autoavaluació. En acabar la conversa es pot demanar als nens i nenes que aixequin la mà per explicar la seva participació: puny tancat, no he participat; un dit, he participat una mica; cinc dits, he participat molt. Una situació que permetrà intercanviar comentaris sobre el desenvolupament de la conversa.

David Vilalta Murillo
Grau en Mestra d'Educació Infantil Umanresa

⁽¹⁾ Andrés, I., de Castro F., de Puig I., Moya J.L. i Lucas, A. (2012) *Reavaluar. L'avaluació reflexiva a l'escola*. Eumo Editorial